

Húsvéti Hírlevél

A Budaörsi Református Egyházközség hírlevele 2018. húsvétján

Olvasandó: Márk evangéliuma 9. fejezet 2-13. versek

Sokan szeretnék megérteni a feltámadást. Hiszen valljuk meg, ez keresztyén hitünk leginkább megütközésre okot adó állítása: Jézus feltámadt a halálból, és követői reménységgel várják a maguk feltámadását is. Pál apostol, amikor az athéni polgárok, filozófusok előtt beszél Jézus Krisztusról (Apostolok cselekedetei 17. fejezet 16-32), és elérkezik ahhoz a ponthoz, amiben bizonyóságot tesz arról, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor az athéniak azt mondták Pálnak: Köszönjük szépen, nagyon érdekes és megszívlelendő dolgokról beszéltél, de ez a „feltámadásosdi”, hát köszönjük, de ebből nem kérünk. És nem így vagyunk ezzel mi is: addig nincs probléma, ameddig Jézusról, mint tanítóról, az ő tanításairól tudunk beszélni; meg csodatevő hatalma is volt, még a halálát is elfogadják, mint a magasztos eszmékért való áldozatot, de a feltámadás, na az már nem a XXI. század embere fülének, eszének és szívének való dolog. Mi is ebben az időben élünk, lehet a mi hitünknek is olykor nehéz ezt befogadni. Amikor igyekszünk értelmünkkel megérteni a feltámadás valóságát, ez a próbálkozásunk hasonlít arra, amikor gyerekként labirintusfeladatot próbáltunk megoldani. Mindig több lehetőség van az elindulásra, de csak az egyik visz el a célhoz. Ha a többin indulunk el, biztos, hogy zsákutcába érkezünk. Az értelmünk gyakran zsákutcába érkezik a feltámadás megértésében. De mégis van egy helyes út - és a gyermekektől tanulhatjuk meg, hogyan kell ezt megtalálni. Biztos észrevettük, hogy amikor elfogynak a lehetőségek, akkor visszafelé oldják meg a feladatot. Elindulnak a céltől a kiindulási pont felé, és így biztosan megtalálják a helyes utat. A feltámadást is a célja felől érthetjük.

Jézus megdicsőülése után, arra kéri tanítványait,

hogy csak akkor mondják el, amit láttak (!), miután feltámad a halottak közül. Ez szöveget ver a tanítványok fejében. Nem a feltámadás ténye. Nem az a probléma számukra, hiszen tudják, mit jelent a feltámadás. Számukra az a problémás, ami előtte van. A halál. Hiszen egy ilyen élmény után, amikor Jézus megmutatja isteni dicsőségét, amikor hallják az Atyát, akkor ebbe beilleszthetetlen a Mesterük halála. Amin elgondolkodnak, hogy lehet a feltámadás

valami mást jelent. Mert Jézus nem halhat meg. Miért olyan problémás a feltámadás gondolata? A halál miatt. A feltámadás túlmutat a halálon. Viszont az emberi tapasztalat szerint a halál a végpont. Onnan már csak az enyészet, az elbomlás, a teljes megsemmisülés a folytatás. Alapvető emberi tapasztalatunk, hogy ami elment, az végérvényesen elment. Nem fog visszajönni már. És

ez nem csak a biológiai halálra érvényes tapasztalatunk. Az elmúlás tényével nap, mint nap találkozunk. Az ember próbálja a harcot felvenni az élet minden területén, de a földi létünkhöz hozzátartozik az elmúlás megmásíthatatlan ténye. És ha ideig-óráig sikerül is eredményeket elérnünk, akár még csodaként is megélni helyzeteket, ahol a veszteség törvénye kellett volna érvényesülni, de nem érvényesült, de a biológiai, a valóságos halál ténye kijózanítólag hat. És hitünk próbáinak pillanatai is ezeket a konfliktusokat hordozzák: megmásítható-e a megmásíthatatlan. Hitünk szerint igen, mert olyan valaki kezében van, akinek hatalma van felettük. A bűn rombolásán, a betegségen, a természetben és a halálon is.

A zsákutca és a zsákutcába való jutásunk félelme nem más, mint a halál. Ebbe a zsákutcába kerültek a tanítványok már nagycsütörtök éjjelén a Getsemáné kertben, amikor szétfutottak, és ez tetőződött be Jézus nagypénteki halálával. Ez jut kifeje-

zésre Péter tagadásában, a tanítványok félelmében, mikor bezárkóznak, és akkor is, amikor visszamennek a hétköznapi életükbe, hogy folytassák azt. Mondja is az egyik emmausi tanítvány: „Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izraelt.” De nem, mert maghalt. Vele a reményeik is zsákutcába kerültek.

Hogyan nem jutunk zsákutcába? Vagy hogyan lehet onnan kijönni? Ha a végéről kezdjük. A feltámadással. Ezzel lesz teljesen nyilvánvaló a tanítvá-

nyok számára – Péternek, Jánosnak és Jakabnak – hogy Jézus valóban Isten Fia. Ez fog olyan értelmet adni, amivel már nem kell hebegni-habogni, hanem bátran lehet bizonyosságot tenni Jézusról. Ebből érhetik meg, hogy a feltámadás nem erre a világra szól, hiába is építenének sátrat, mert Isten egy teljesen újat ad. A Feltámadott Jézussal való találkozás-kor éljük át, hogy Ő valóban Isten Fia. Adja Isten ezt a találkozást Magával ezen a húsvéton is minden kedves Olvasónak!

TÚRMEZEI ERZSÉBET:

Húsvét után

János ev. 20:19-21.

HÚSVÉT ELŐTT... nehéz, szomorú léptek.
Húsvét előtt... zokogó, bús miértek.
Húsvét előtt... ajtók, kemények, zártak.
Húsvét előtt... arcok, fakóra váltak.
Húsvét előtt... szívek, üres-szegények.
Húsvét előtt... kihamvadott remények.
Húsvét előtt... egy nagy: Minden hiába!
Bús eltemetkezés az éjszakába.

De húsvét lett! Feltámadott a Mester!
HÚSVÉT UTÁN el gyásszal, könnyekkel!
Húsvét után futni a hírrel frissen.
Húsvét után már nem kérdezni mit sem!
Húsvét után új cél és új sietség!
Jézus él! Nincs út, amely messze esnék.
Húsvét után... erő, diadal, élet!

Csak azokért sírjunk húsvéti könnyet,
akik még mindig húsvét előtt élnek.

Hálás visszatekintés a gyülekezet 2017. évi életére

Egyházközségünk küldetésnyilatkozatát a következőképpen fogalmazzuk meg:
A Szentírás vezetéséhez ragaszkodva – elmélyíteni, gazdagítani a gyülekezeti tagok hitéletét, segítve ezzel lelki növekedésüket, hogy egyre előbb, vonzóbb közösséget formálva eljussunk a Krisztusról való tanúságtételre, és szolgálatot vállalva gyarapodjék a gyülekezet, épüljön az Egyház.

Azaz:

- 1.Krisztus-központú, Istent dicsőítő gyülekezet
- 2.Lelkileg növekedő, elkötelezett tagokból álló gyülekezet...
- 3.Családias, szeretettel teli közösség az Úrban...
- 4.Missziói elkötelezettségű, nyitott és befogadó gyülekezet...
- 5.Szolgáló, munkatársak által működő gyüleke-

zet legyünk.

Mindezt szem előtt tartva missziói munkatervünkben a 2017. évre két fő missziói célt tűztünk ki magunk elé:

1. Presbiterképzés
2. Tanítványképzés - a „lelkileg növekedő, elkötelezett tagokból álló gyülekezet” célt szem előtt tartva

Ezért 2017. évi vezérigénnek ezt választottuk: „Inkább növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében.

Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban!”

2. Péter 3 :18.

A 2017-es esztendő egyik meghatározó eseménye a *presbiteri tisztújítás* volt.

Első célkitűzésünket ez tette különösen is idősze-

rúvé: olyan előadásorozatot terveztünk, amely a presbiterjelöltek ismereteit is szélesíti, ugyanakkor a választó gyülekezet tagokat is segíti döntésük felelősségteljes meghozatalában. Az alkalmakra meghívtuk kiskörünk gyülekezeteit is. Az elsőn - március 5-én délután - Pataki András Dávid Budapest-Fasori lelképásztor „A presbiteriség bibliai alapjai” címmel tartott előadást. Ezt követte március 19-én Dr. Szűcs Ferenc ny. teológiai professzor előadása „A presbiteriség a hitvallásokban” témáról. Majd április 2-án P. Tóth Zoltán egyházmegyei gondnokunk előadását hallgattuk meg a presbiteriség gyakorlati kérdéseiről.

A választói közgyűlést október 8-án tartottuk meg. A tisztújítás következtében változott a presbitérium összetétele életkort illetően, valamint az eddig csak férfiakból álló testületbe két asszonytestvérünk is bekerült.

A második cél megvalósulását vasárnapi igehirdetések és bibliaórai tanítások által igyekeztünk előmozdítani. Azt a tervet, hogy tanítványképző kurzust szervezünk a gyülekezetben meghívott eladóval, végül (még) nem tudtuk megvalósítani.

A 2017-es év másik kiemelkedő eseménye a *reformáció 500. évfordulójának* ünneplése volt. Különböző szintű megemlékezéseken, programokon vettünk részt. Gyülekezetünk kis csoportja együtt ünnepelt több ezer résztvevővel, október 31-én az emlékévközponti ünnepségén, a Papp László Budapest Sportarénaiban.

Ugyancsak szép számban vettünk részt egyházmegyéink reformációi családi napján Pócsmegyeren, szeptember 2-án.

Még ugyanabban a hónapban (szeptember 17.) városunk protestáns felekezeteivel – evangélikus és baptista – összefogva, ugyancsak családi nap keretében emlékeztünk reformátor eleinkre, adtunk hálát a reformáció áldásaiért. Felemelő volt a közös úrvacsorás istentisztelet. A különböző korosztályok megtalálhatták a sajátosan nekik szóló programot is - a közösek mellett. Délidőben háromféle: „evangélikus, baptista és református” étel közül lehetett választani, hiszen a három gyülekezet szakácsai külön-külön hatalmas üstben készítették a finom falatokat. Hogy mennyire jól sikerült együttlét volt ez a családi nap, egyértelműen jelzik a visszhangok: 500. évfordulótól függetlenül, máskor is szervezhetnénk hasonló protestáns családi napot

Másik közös budaörsi protestáns megmozdulásunk a Városháza aulájába szervezett reformációi kiállítás volt, melynek megnyitójára október 24-én este került sor

Október 31-én este - szép hagyományunk szerint - az evangélikus testvérekkel együtt tartottunk reformációi istentiszteletet, most az ő templomunkban

A nyári többgenerációs táborunkban napról-

napra haladva a 4+1 Sola-ban mélyedtünk el. Estenként a nap témájához kapcsolódva biznyságtételek hangzottak el: Mit jelent nekem a Szentírás? Mit jelent nekem Krisztus? Mit jelent nekem: Istené a dicsőség?

Gyülekezetünkben a reformációi ünnepi istentiszteletet november 5-én tartottuk. Ekkortól állíthattuk ki az egyházmegyei vándorkiállítás anyagát itt Budaörsön. A délutáni megnyitón Dr. Horváth Erzsébet egyháztörténész ünnepi beszédét hallgattuk meg, valamint városunk Sapszon Ferenc Kórusának – Korálok és zsoltárfeldolgozások a „Reformáció 500” jegyében – hangversenyét. Az utána következő szeretetvendégségen nemcsak süteményeinket oszthattuk meg egymással, hanem az ünnepi megemlékezés bennünket személyesen megérintő szeleteit is.

December 1-jén Kocsis István: Árva Bethlen Kata c. történelmi monodrámájának templomunkban történt előadása zárta az ünnepi programok sorát.

Ez év örömteli eseménye a *férfikör* megalakulása (alakuló ülése: január 30). Újra megbizonyosodtunk arról, hogy Isten imádságokat meghallgató Úr! A havi rendszerességgel találkozó csapat tagjait Dávid történetén keresztül erősíti Isten hívásukban, családfői megbízatásukban, szolgálataikban. 2017-ben szerveztünk először gyülekezetünkben *napközis gyerek tábort*, és sok örömünk származott belőle. Hálásak vagyunk Istennek közösségünk tagjainak azért az összefogásáért, amellyel az ügy mögé álltak. Hálásak azért, hogy a gyülekezetünkben felnövő gyerekek mellett, a kötelezően választható hittanra járó gyerekek közül is jó néhányan részt vettek.

Így néhány „külsős” szülővel is megismerkedtünk már hét közben is, de a hetet bezáró, szeretetvendégséggel egybekapcsolt alkalmon még inkább volt erre lehetőség. Hálásak vagyunk azért is, hogy a gyerekek élménybeszámolóiból az derült ki, hogy jól érezték magukat, és jövőre is szeretnének jönni. A záró alkalmat követő munkatársi agapén a segítők is hasonló gondolatokat és élményeket fogalmaztak meg.

Hálásak vagyunk Istennek az újak mellett, a *reggeli óta működő alkalmakért* is: az imacsoportokért, a bibliaórákért, a vasárnapi gyermekórákért, a konfirmációi előkészítőre járó korábbi és a 2017-ben indult új csapatért, az ifisekért, a baba-mama körért, a nyugdíjasok köréért, a házi csoportokért, a kézimunka körért, a filmklubért. Magasztaljuk Őt a budaörsi protestáns ifisek alkalmankénti találkozásiért is.

A házasság hetében az istentiszteletek is az Istentől kapott megtartó rend, a házasság értékeire mutattak rá. A hét egy estéjén (febr. 15.) Szöke Etelka és Attila, egyházmegyéink lelkészei, család-

terapeuták tartottak nagyon tanulságos filmes előadást.

Az *egyedül állók* számára is – más időpontban (márc. 24.) – lehetőséget teremtettünk az Isten előtti elcsendesedésre, egymással való beszélgetésre, szeretetvendégség keretében.

Május 8-10. közötti estéken *evangelizációs-hitmélyítő* estét tartottunk Sós-kúti Zoltán, Horváth Evelin és Kozák-Bella Virág rákoskeresztúri lelkészek szolgálatával.

Nagy egyházi ünnepeinkre való készülődéseinkhez már évek óta hozzátartoznak - az elsősorban gyerekek és családjaik számára szervezett - *kézműves délutánok* (ápr. 8. és 9.), aztán a karácsonyt megelőző időszakhoz az *adventi koncertek* (dec. 10.), illetve az *adventi vásár* (nov. 26.).

Hittanoktatást négy általános iskolában folytattunk, egy gimnázium hetedik és nyolcadik osztályában, valamint egy római katolikus általános iskolában.

Gyülekezeti *honlapunkon* az istentiszteletről távol maradni kényszerülők meghallgathatják az istentiszteleteinket. A templom falain kívüli evangéliumhirdetés nagyszerű alkalmak a *városi adventi gyertyagyújtó ünnepségek* is. Ezeken a többi felekezet igehirdetőivel, gyülekezeti tagjaival együtt szolgáltunk.

Hála Istennek, hogy az egyik *idősek otthonában* is tarthattunk – ez évben is - istentiszteleteket. A szobai úrvacsorai szolgálatok mellett, - tavasszal és ősszel - evangelizációs sorozatra is hívtuk, illetve elsegítettük az otthon lakóit. Az ottani karácsonyi istentiszteleten gyülekezetünk gyermekei és fiataljai is szolgáltak, együtt ünnepelve Megváltónk születését.

Egynapos *autóbuszos kirándulásaink* a közösségépítés eszközei, saját gyülekezetünkön belül is, de a többi gyülekezettel való összetartozás tudatát is erősítik bennünk. Ilyenkor – ugyanis - mindig felkeressük a helyi templomokat, betekintést kérünk az ott élő gyülekezetek életébe. 2017. máj. 13-án ilyen megmozdulásra került sor (Miskolc).

Öröm, hogy időről-időre fogadhatunk gyülekezetünkben lelkipásztori szolgálatra készülő fiatalokat. Ez év nagy ünnepeire is érkeztek hozzánk legátusok. Ezen kívül, október 9-22. között Olesiák Hajnalka, november 13-26. között Varga Anna, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának IV. éves hallgatói töltötték nálunk kéthetes gyülekezeti gyakorlatukat, a hetedik féléves képzés keretében.

A gyülekezet *diakóniai szolgálata*: az otthonukban élő öregeken, betegeken kívül, az idősek otthonában lakókkal, illetve kórházban tartózkodókkal is igyekszünk a kapcsolatot tartani, szükség szerint segíteni nekik. Ez évben is szerveztünk - nagy ünnepeinkhez kapcsolódva - a már járni nem, vagy nehezen tudóknak úrvacsorás istentiszteletet szere-

tetvendégséggel, ezekre elhoztuk őket autóval. Néhány autós tagunk rendszeresen is szállít nehezen mozgó személyeket az istentiszteletekre. Különösen nagy öröm látni, hogy az egymás segítése - kisebb körökben - spontán módon is működik.

A diakóniai szolgálatot vezető presbiter-házaspár már 2016-ban jelezte, hogy - egészségi állapotukra tekintettel – szeretnék átadni a vezetést, úgy, hogy egy-egy feladatot ezentúl is szívesen elvégezzék. A stafétát tőlük közösségünk egy olyan házaspárja vette át, akik már eddig is – megbízatás nélkül is – végeztek szeretetszolgálati feladatokat.

A *templomépítésünk* tervéről szóló részt a 2016-os jelentésemben ezzel a bekezdéssel zártam: „Az egész épületben sokszor végeztek-végeztünk már átalakításokat, felújításokat - a gyülekezet növekedésével, életének színesedésével. Nagy kérdés, hogy most is ezt tegyünk, maradva itt, és hozzáépítve az új templomot (melynek méretét is a korlátozott lehetőségekhez kell szabni). Vagy eljött az ideje valami egészen újnak?” Bár az elfogadható méretű és elhelyezkedésű budaörsi telkek árai félelmetesen magasak, több jel is arra mutat, hogy erre a kérdésre a válasz: igen.

Az elmúlt esztendőben, gyülekezetünkben 15 *keresztelés* volt. *Házasságkötésére* Isten áldását 4 pár kérte. Vigasztalásul 28 *temetésen* hirdettük Isten Igéjét.

Köszönöm közvetlen munkatársaimnak: lelkésztársamnak, hitoktatóinknak, gondnokunknak, a presbitériumnak, orgonistáinknak, gyermek munkásainknak, pénztárosunknak, technikusunknak, a diakóniát végzőknek, iratterjesztőknek, a gyülekezeti tábor szervezőinek segítségét, hűségét és szolgálatát. Istennek hálát adva köszönjük a rendszeres és alkalmi szolgálatokat és adományokat gyülekezetünk minden tagjának, akik sokat segítettek imádságokkal, látogatásokkal, takarítással, szeretetszolgálati munkákban, úrasztali jegyek adományozásával, műszaki és javítási munkák elvégzésével, hírlevelek létrejöttében, vásárlásokkal, természetbeni adományokkal (pl. süteményekkel) ...

Bocsánatot kérek mulasztásainkért, hibáinkért, és ha véletlenül vagy félreértésből valakit akartunk ellenére megbántottunk volna!

„Én pedig szüntelenül remélek, és folyton dicsérlek téged.” Zsoltárok 71,14.

„Mi pedig, a te néped, legelődnek nyája, örök-ké magasztalunk téged. Nemzedékről nemzedékre mondunk dicséretet neked.” Zsolt. 79,13.

Petőné Püski Ilona
lelkipásztor

Segítsen, hogy segíthessünk!

A Pro Ecclesia Alapítvány a Budaörsi Református Egyházközséget támogató alapítvány. Mint ilyen szervezetnek - az Alapító Okiratban lefektetteknek megfelelően, és a közhasznú alapítványokról szóló törvénnyel összhangban - fő tevékenységi területe a családsegítés, időskorúak gondozása és a fiatalok közötti hitéleti tevékenység támogatása.

Arról szeretnénk ezúton tájékoztatni a gyülekezetet, hogy ennek a célnak az érdekében mit és milyen eredménnyel tettünk 2017-ben.

Az alapítványunk bevételekhez pályázati pénzek odaítélése útján, adományi befizetésekkel és a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásából juthat.

Az elmúlt évekhez hasonlóan alapítványunk a tavalyi évben is pályázatot nyújtott be a Budaörsi Önkormányzathoz gyülekezeti csendeshét támogatására és a működési költségek fedezésére. A gazdasági nehézségek miatt az Önkormányzat támogatási célra fordítható pénzmenyisége összességében csökkent, ezért a mi alapítványunk támogatására – az elmúlt évekhez képest – kisebb összeget tudott nyújtani.

Az odaítélt, és megkapott összeget csak erre a célra szabad fordítani, erről az Önkormányzatnak el kell számolni, amit ez év elején a programok részletes ismertetésével, számlamásolatokkal meg is tettünk.

Az elmúlt évben csendeshetünket Balatonmáriafürdón, a Hotel Napsugárban tartottuk. Az árak emelkedése, az általános anyagi nehézségek miatt úgy döntöttünk, hogy 2017-ben minden táborszó 10 év alatti gyermek részvételét támogatjuk. Ezen kívül 5 fő teljes egészében ingyenesen jöhetett szociális rászorultság okán. Egyik délután kenu túrán vettünk részt, aminek költségét a támogatásból fedeztük.

2017-ben is kaptunk támogatást az alapítvány működési költségeire. Ezt az összeget a könyvelési díj egy részének fedezésére használtuk.

Az adományokból, személyi jövedelemadó 1%-ából befolyt összegeket az alapítvány alapító okiratában leírt célokra, családsegítésre, idősgondozásra, fiatalok közötti hitéleti tevékenység elősegítésére fordíthatjuk. A kapott összeget egy éven belül el kell költeni, és erről a NAV-nak kell elszámolni. Mindezeknek megfelelően az elmúlt évben a következő karitatív jellegű tevékenységeket végeztük:

–A szeretetvendégségek, tanévzáró, tanévkezdő

istentiszteletek utáni családi napok anyagi terheinek egy részét vállaltuk.

–Tavaly ünnepeltük a Reformáció 500.-ik évfordulóját. Az ebből az alkalomból rendezett kiállítás megnyitóját utáni szeretetvendégség költségeihez járultunk hozzá.

–Mostanra már hagyománnyá vált, hogy karácsony előtt szeretetsomagot juttatunk el a rászoruló családoknak, testvéreknek. Így történt ez tavaly is, amikor 11 család kapott ily módon lelmisszeretsomagot, vagy vásárlási utalványt.

–Nehéz anyagi helyzetben lévő testvérünk lakhatási körülményein igyekeztünk segíteni.

–Kántoraink áldozatos, önzetlen munkáját igyekeztünk meghálálni.

–A gyülekezet idős, nyugdíjas testvérei részére vitamint vásároltunk.

–Év végén a jól teljesítő hittanos gyerekek jutalomkönyveket kaptak ajándékba. Ebből a pénzből fedeztük ezeknek a könyveknek a beszerzését, az apró karácsonyi ajándékokat, valamint az oktató munkához év közben felhasznált könyvek, segédanyagok vásárlását.

Komoly segítséget jelentettek alapítványunknak azok az adományok, amiket a könyvelési költségek kigazdálkodására kaptunk.

Köszönjük mindazoknak, akik önzetlen adományaikkal, befizetéseikkel mindezt lehetővé tették.

Ha valaki szeretné megtekinteni a befizetések, kifizetések részletes elszámolását, a kuratórium szívesen áll rendelkezésére. Amennyiben módjuk van rá, kérjük, hogy ebben az évben is segítsék adományaikkal, személyi jövedelemadójuk 1 %-ának felajánlásával alapítványunkat, és ezen keresztül a Budaörsi Református Egyházközséget.

A Pro Ecclesia Alapítvány számlaszáma:

11742173-20011765

Adószáma:

19182315-1-13

Köszönettel:
Pro Ecclesia Alapítvány Kuratóriuma

2017. év végén nagy veszteség érte Alapítványunkat, amikor eltávozott körünkől Elekes László. Laci bácsi 2004-től volt Alapítványunk kuratóriumának elnöke.

Megrendíthetetlen hitével, sokat megélt élettapasztalatával, emberszeretetével munkálkodott azon, hogy a Pro Ecclesia Alapítvány az alapítók céljának megfelelően tudja támogatni a rászorultakat, segíteni a budaörsi református gyülekezetet.

Utódja Zala-Varga Anikó.

Ő így ír magáról:

Dr. Zala-Varga Anikó vagyok. Földi életutam Berettyóújfaluban indult 1978. május 3-án, egy gazdálkodó édesapa és egy szülésznő édesanya gyermekeként. Szüleim elváltak négyéves koromban, édesanyám nevelte fel nővéremet és engem szűkös anyagi körülmények között, gyakorlatilag apai segítség és jelenlét nélkül. Korán megtanultam magamra számítani és szorgalommal jó eredményeket elérni. Kamaszkoromig hittem, hogy mindezzel egyedül vagyok, mivel a környezetemben senki nem beszélt arról, hogy Isten létezik, és akkor is fogja a kezem, amikor azt hiszem, magam vívom a csatáimat. Nem tudtam, milyen elégedetten élni akkor is, ha nehéz. Csak az egyre nehezebb feladatokat láttam magam előtt hegyként emelkedni. A kedvenc apai nagyapám temetésén hallottam meg - a lelkész hangján szóló - Isten szavát először, és hirtelen a helyi református templom hátsó sorában találtam magam, életem első istentiszteletén, tizenhét évesen. Az Úr mentőövet dobott nekem a gyász, az elvesztés emberileg akkor feldolgozhatatlannak tűnő pillanataiban. Édesapám nem tudott vagy nem akart nevelni, ezt csak Isten és ő tudja igazán, de helyette az

apai nagyapám mindig jelen volt szeretetével. Amikor az Úr visszahívta magához, nem tudtam mihez kezdjek. Tovább folytattam utamat az egyetem ajtaja felé, nehézsorsú diákként, de már nem egyedül. Az egyetemi évek gyümölcsözők voltak hitéletem szempontjából, mert debreceni diákként a teológus barátokkal kézen fogva élvezhettem az Atya szeretetét, megízlelve, milyen ereje tud lenni egy közösséghez tartozásnak, és szokásommá vált egyre többet nevetni.

Amikor a diploma megszerzése után Budapestre kerültem, újra egyedül éreztem magam családj és közösség nélkül. Saját döntésem eredményeként sodródtam, egyre kevésbé hallva Isten hangját, ami egy idő után teljes csendbe burkolózott számomra. Főleg nehéz és rossz tapasztalások mentén, csaknem tíz év elteltével ért el hozzám Isten hívó szava újra, amikor egy református alkalom keretében, a püspökszentlászlói Cursillon arra a kérdésemre, hogy "Mit akar vajon tőlem ebben az állapotomban Isten itt? - azt válaszolta:" Azt akarja, hogy térj vissza szeretetéhez és ezentúl vele élj!". Egészen addig azt hittem, Istent ismerem akkor is, ha eltávolodtam tőle, de ott, 2015-ben érttem meg, hogy kóstolgatni Isten szeretetét abban a hitben, hogy a közösségbe járás és néhány rutinszerű napi imádság hívóvé tesz, és megtérni őszinte szívből, az két külön dolog.

Ekkor indult a budaörsi gyülekezettel való kapcsolatom is, amikor egy kedves barátnő sokszori invitálására Jézus elvezetett közétek. Az út, amin azóta járok nem könnyebb, mint ezelőtt, de azt tudom, hogy nincs más elfogadható számomra; ezen a keskeny ösvényen akarok maradni. Azt kértem, szolgálhassak az Úrnak valahogyan, kishitűen nem gondolva arra, hogy azonnal komolyan veszi szavaimat. Szinte rögtön jött a felkérés a tiszteletes asszonytól a kuratóriumi elnökségre.

Remélem, hogy épülésére fog szolgálni a munkám ennek a szerető közösségnek, amelyik magába fogadott, és ahová most már férjem is tartozik Isten kegyelméből, köszönve a lelkészeink szájából hangzó ige erejének, és a férfikörben tapasztalt összetartó krisztusi szeretetnek. Reménység szerint nyáron születik kislányunk, Jázmin, aki az Atya szeretetének újabb felfoghatatlan bizonyosága számomra.

Laci bácsi után az alapítványban tevékenykedni nagyon megtisztelő és hiszem, hogy feltöltő szolgálat lesz, hisz nemes a cél és nagyszerű a közösség.

Isten áldjon mindannyiunkat, imádkozom értektek, kérlek imádkozzatok a szolgálatunkért!

Van közös nevező

„A világ Isten szőtte szőnyeg
Mi csak a visszáját látjuk itt
És néha – legszebb perceinkben –
A színéből is valamit.”

Idén a Karib-térség szolgáltatta az ökumenikus imahét anyagát azzal a reménységgel, amely szerte a világban megszólítja az embereket. A mai kor-szak sok kihívása, kérdése a gyarmati múlt, rab-szolga-kereskedelem öröksége. „Isten jobbjá” ad reményt a térség különböző felekezeteinek, a szabadulásra és segítségre.

Budaörsön 5 felekezet közösen könyörgött egész héten a szegényekért, az ínséget szenvedőkért. Pénteken szeretetvendégség zárta az imahetet, és az alkalom után gyülekezetünk ifjúsági csoportja együtt maradt közös beszélgetésre, éneklésre és imádságra a katolikus, evangélikus és baptista fiatalokkal.

Visszagondolva az esti csendességekre és ígére-re, maradandó képekkel gazdagodtunk. Szándékosan végéről kezdem a képi emlékezést.

Pénteken a katolikus templomban baptista igehirdetés: a család központi szerepe a gyermekek védelmében és nevelésében. A mai családtámogatások bősége párhuzamban Jézus és Mózes születésének körülményeivel, halálos veszélyeivel.

Csütörtök, baptista gyülekezeti terem, evangélikus szolgálat: Isten ad erőt, bátorságot, az igazsá-

got és irgalmasságot hirdetni az igazságtalan uralom és elnyomás idején is. A keresztyének képesek összefogni a gazdasági igazságosság elősegítésének érdekében.

Szerda, református templom, görög-katolikus vezetéssel ima a szegények, ínséget szenvedők Jézusban való reménységéért.

Kedden katolikus igemagyarázat az evangélikus templomban: „Tested a Szentlélek temploma”. Isten akarata, hogy gyermekei szabadságban, emberi méltóságban éljenek.

Hétfőn görög-katolikus kápolna református igehirdetés: 1 Móz/Ter 1,26-28: „Megteremtette Isten az embert a maga képmására”. A kezdő kép, az imahét talán legmélyebbre beégett képe, a közös nevező. Istenképűségünk megbízás! Megbízás arra, hogy mindenképpen életének, jólétének, boldogulásának a munkálói legyünk. A szabadító Jézus Krisztus közössége, követése teszi lehetővé Isten képét viselni, képviselni.

A különbségeinket Krisztusban tudjuk közös nevezőre hozni, benne lehetünk eggyé és Ő segít betölteni megbízásunkat.

Kedves budaörsi keresztyén testvéreim, őszintén remélem, hogy a vetőmag jó földbe hullott, a vetés növekszik. Többet nem is kívánhatunk!

Békesség Istentől!

Szilágyi András

Házasságunk Isten dicsőítésére

Házasság hete

esti alkalmon közösen beszélgettünk arról, hogyan lehet a HÁZASSÁGUNK ISTEN DICSŐÍTÉSÉRE?

Két keresztyén ember házassága - akiket Isten egymásnak társul rendelt - hódolat lehet az Ő nagysága előtt, ha a felek isteni szeretetet és tiszteletet tanúsítanak egymás iránt, mint ahogyan Krisztus szerette az egyházat. Az ilyen házasságban Isten örömét leli. Ha két keresztyén házastárs örömét leli Istenben, az Ő gondoskodó szeretetében, örömét leli a házastárs szeretetében. A szeretetteljes keresztyén házasságban Isten az első! Ő az útmutató, a szívünkbe szeretetet ültető, és Igéje által megtanít minket ápolni ezt a szeretetet házastársunk iránt, mert az Úr azt szeretné, hogy a keresztyén házaspár boldog családban éljenek!

Február 23-án a „Házasság hete” országos rendezvénysorozathoz kötődően gyülekezetünk 11 házaspárja részvételével, lelkészünk vezetésével, vacsorával egybekötött

Ha hívő szívvel megy a házasságba két keresztyén ember, szívükben a házasság: közösség az Úrral és közösség a házastársunkkal. Csak ez a közösség képes igazán boldog és szeretetteljes légkört teremteni, mert elvárások helyett elfogadást tudunk tanúsítani házastársunk felé, akit Isten ajándékkul rendelt mellénk.

Gligor Attila

A Good News könyvesbolt Olvasói és Vásárlói véleménye alapján, ez a könyv nyerte el: AZ ÉV KÖNYVE! 2017 díjat!

Gratulálunk a szerzőnek, és külön köszönettel tartozunk neki, hogy tovább erősíti hitvallásunk közös célját: "Mi értéket adunk, nem csak egy könyvet".

Bolyki Lacit már jól ismerjük. Egyrészt, mint aki a Budapesti Fesztiválzenekarban, a Concerto Budapest együttesben és az Erkel Ferenc Kamarazenekarban komolyzenét, a Bolyki Brothers énekegyüttessel jazzt és gospelt, saját gyülekezetében pedig egyházi zenét játszik. Másrészt, mint író, akinek már harmadik könyvét vehetjük kezünkbe. Előző két könyve (Milyen zenét szeret Isten? és a Kegyelem és kalmárszellem), komoly sikert értek el a magyar keresztyén könyvpiacra. Sőt, mindkettőnek már többszöri kiadása jelent meg! Új könyvének címe:

Pedig mi azt hittük.

A könyv alcíme lett a legfelkavaróbb: Valláskárosultak evangéliuma. Bizonyára direkt lett ez az alcím ilyen "ütős", mert nem is gondolnánk, hogy milyen sokan vannak, akik "belebetegednek" hitükbe ... annak ellenére, hogy mindenüket feláldozzák és teljesen átadják magukat az Úrnak, mégis valamiért hamis Istenképük alakul ki.

Az emmausi úton olyan emberek találkoznak a Mesterrel, akik egyszer már találkoztak vele, akik hittek benne, vele jártak. Valaha izzott a szívük, de ez a szív kihűlt, amikor a szilárdnak látszó hit és reménység szertefoszlott. A dolgok nem úgy ala-

kultak, ahogy remélték. Pedig azt hitték, hogy... Manapság is hívő emberek tömegei járnak kiégett szívvel az élet emmausi útjain. Elhagyták gyülekezeteiket, otthagyták a korábban lelkesen végzett szolgálataikat. Külsőségekben ugyan megtartották a hívő életük kulisszáit, de a szívük mélyén már rég kihűlt a tűz. Ilyenkor marad a fájdalom, a csalódás, az önmarcangolás és az üresség, vagy a keserű cinizmus: pedig mi azt hittük... pedig mi azt reméltük. Mi történhetett? Hogyan tovább? Rájuk gondolva és feléjük fordulva született meg ez a könyv.

Férfiagy, női agy

Szerző: Mark Gungor

Isten hozott egy jobb házasságban!

Mark Gungor párterapeuta, nemzetközi hírű házassági előadó és tanácsadó. Előadásai óriási nézettséget értek el a legnagyobb nyilvános videómegosztókon. Hitvallása szerint a boldog és tartós házasság titka a jó humorérzék és a sok nevetés. Kiváló előadó, mélyen tudományos információkat képes úgy átadni, mintha a néző stand-up comedyt látna. "A házasság kozmikus vicc, annyira különbözünk egymástól" – írja az előadásairól készült videók révén hazánkban is nagy népszerűségnek örvendő szerző. Magyarul elsőként megjelenő könyvében kertelés nélkül, ugyanakkor szórakoztató módon beszél arról, hogy a sikeres házasság a különbözőségeink ellenére bárki számára elérhető, aki kész tenni érte.

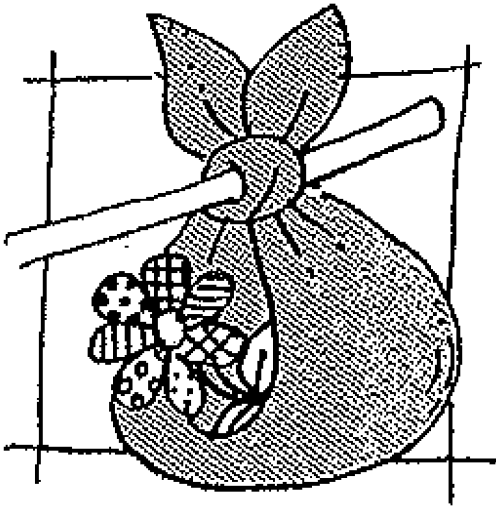
"Az egy dolog, hogy olyan fergeteges humorral van megírva, hogy hazafelé a buszon a sálamba vinnyogtam, hogy csak félig nézzenek hülyének az emberek. (Itthon hangosan hahotáztam.) De e mögött a humor mögött olyan kőkemény tartalom van, hogy két nevetés között bezony nem keveset pislogtam. Voltak gondolatok, amiknek azért örültem, mert már én is rájöttem és visszaigazolást nyertem. Voltak témák, amiknek azért, mert nagyon érdekesek és tudom, hogy a jövőben szeretnék majd velük bővebben foglalkozni. Rengeteget olvastam házasságról az elmúlt 3 évben, de azt kell mondjam, Mark Gungor könyve kiemelkedő.

Szóval szeretettel ajánlom azoknak is, akik azt érzik, nekik már nem lehet újat mutatni; vagy azoknak, akik eddig távol tartották magukat az ehhez hasonló könyvektől. A kettő közötti tábor pedig remélem, hogy nem is gondolkodik azon, hogy kell-e neki ez a könyv! :)"

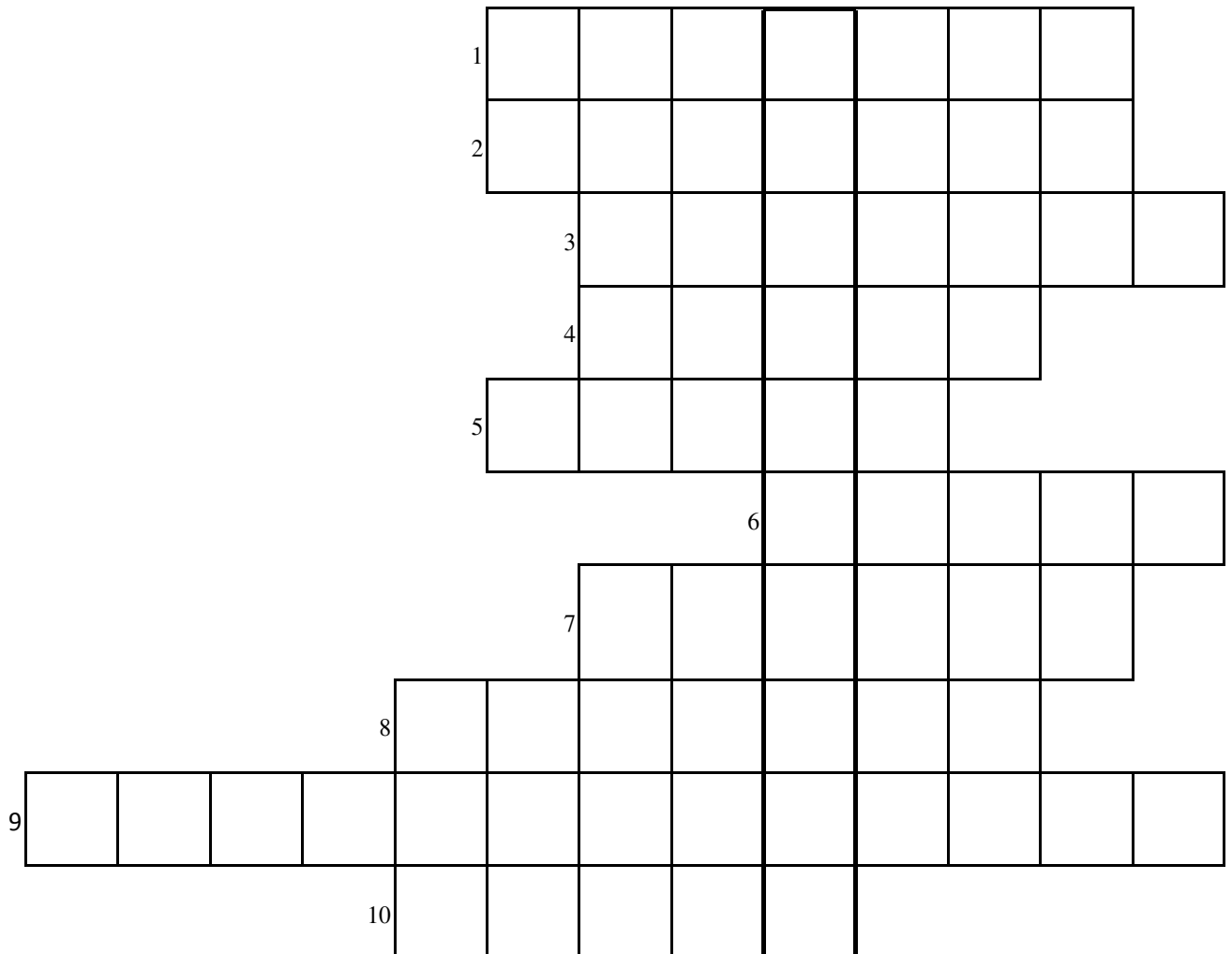
A könyvek megrendelhetők az iratterjesztésben.

Adorjáné Mátyási Edit
gyülekezeti iratterjesztő

Gyerekeknek

Húsvéti rejtvény

1. Isten szószólója az Ószövetségben.

2. Rászegezték Jézust.

3. Jézust kivégeztette.

4. Háromszor megtagadta Jézust.

5. Elárulta Jézust.

6. Jézus édesanyja.

7. Jézus a hátán vonult be Jeruzsálembe.

8. Jézus születésekor uralkodott Júdeában.

9. Jeruzsálembe vonulás ünnepe.

10. A hitetlen tanítvány.

A megfejtés: A húsvét lényege.

Amikor még gyerek voltam, egyformán szerettem olvasni és fára mászni. Elhelyezkedtem valamelyik kényelmes, villás ágon egy jó könyvvel, letéptem, és majszolni kezdtem egy almát, miközben együtt éltem a történet szereplőivel.

Mark Twain nagyszerű regényét is végig izgultam, szinte le se tudtam tenni. A „Koldus és a királyfi” két fiú megrázó története, akik egy napon születtek, és úgy hasonlítottak egymásra, mint két tojás. Azonban az egyik koldussorban tengődve, az alvilág bugyraiban hanyódtott, a másik a walesi herceg volt, aki a trónra várt.

Csupán kalandvágyból cseréltek ruhát és szerepet. A királyfi koldusruhába öltözött, a koldus pedig királyi pompát öltött magára. Egymás körülményei közé kerültek, és a másik életét kezdték el élni. A cserét senki se vette észre. Bolondnak nézték őket, a kalandnak vélt helyzet rettenetes valósággá vált: a királyfi életéből eltűnt a dicsőség, helyette megjelent az ütlegetés és az állandó menekülés. A koldusfiúnak éles eszével könnyebb

volt a hatalomba beleszoknia. Végül kiderült a csere és minden jóra fordult. A királyfi igazságsan kezdett uralkodni, hasonmását, pedig kiemelte az alvilágból, és jobb életre juttatta.

Ez a történet egy másik, az egész világot érintő cserét juttat az eszembe. Az Úr Jézus azért jött a mennyből a földre, hogy mi is a földről a mennybe juthassunk. Magára vette a mi bűntől szennyes ruhánkat, hogy nekünk ajándékozhasssa az Ő tiszta ruháját.

„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az Igaz, a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket” (1Péter 3,18).

De hogy ez a csere a te életedben is valóságossá váljon, és valóban megszabadulj bűneid terhétől, meg kell aláznod magad Isten előtt, és el kell ismerned, hogy méltó vagy Isten büntetésére. Hinned kell, hogy csak az Úr Jézus menthet meg téged bűneid szennyétől, és csak ő vihet be téged a mennybe.

Csendesheti előzetes

Kedves Testvérünk!

Idén is várunk csendeshetünkre, ahol lelki feltöltődésen túl, szabadidős programokkal, kötetlen beszélgetésekkel, testvéri közösségben tölthetnek el egy hetet kicsik és nagyok.

Időpont: 2018. július 8. vasárnap - 14. szombat

Helyszín:

Hotel Medves

Salgóháza

<http://medveshotel.hu/>

Gyülekezeti eseményekről képekben

December 10-én a gyülekezet előtt letette esküjét a presbiteri testületbe megválasztott négy új testvér: Adorjánné Mátyás Edit, Dr. Dankházi Zoltán, Gligor Attila és Tomos Emmi. Isten adjon erőt, kitartást és bölcsességet a munkájukhoz!

December 24-én szentesti előadással szolgált gyülekezetünk gyerekcsoportha, így hangolódhattunk rá a Krisztus Jézus születésének örömhírére

Január 22-26 között ökumenikus imahét keretében lehetünk együtt más felekezetű testvérekkel, 24-én este a mi templomunkban Vatamány Sándor görög-katolikus parókus hirdette Isten örömmüzenetét.

Január 28-án a gyülekezet köszönetet nyilvánított a szolgálatukból és presbiteri tisztségükből visszavonuló Nemes Tibor és Csille János testvéreknek.

Március 3-án a gyülekezetünk egyedülálló tagjai számára rendezett szeretetvendégség keretében Isten örömmüzenetét tolmácsolta Székely Tamás budapesti lelkész.

Gligor Attila fotói

Felhívás

Kérjük azon testvéreinket, akik adóbevallásukat ezt követően teljesítik, hogy adójuk 1+1%-át a

Református Egyház 0066

illetve a

Pro Ecclesia Alapítvány 19182315-1-13

javára ajánlják fel.

Ünnepi gyülekezeti alkalmak

Március 28-29.		18.00 óra	Bűnbánati istentisztelet
Március 30.	Nagypéntek	10.00 óra	Istentisztelet
Március 30.	Nagypéntek	18.00 óra	Istentisztelet, passió
Április 1.	Húsvét vasárnap	10.00 óra	Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
Április 2.	Húsvét hétfő	10.00 óra	Istentisztelet úrvacsorai közösséggel

Állandó gyülekezeti alkalmak

vasárnap	10 óra	Istentisztelet	(pici gyermekekkel a baba-szobában lehet hallgatni)
vasárnap	10 óra	Gyermek-istentisztelet	két csoportban
minden hónap második vasárnapján az istentisztelet után		Imaóra	
vasárnap (kéthetente)	17 óra	Konfirmációi előkészítő	
kedd	9.30 óra	Baba-mama kör	
kedd (kéthetente)	14.30 óra	Istentisztelet a Kamaraerdei Idősek Otthonában	
szerda	9.30 óra	Nyugdíjas kör	
csütörtök	18 óra	Bibliaóra	
péntek	18 óra	Konfirmációi előkészítő	
péntek	19 óra	Ifjúsági bibliaóra	

Budaörsi Református Egyházközség
2040 Budaörs, Clementis L. u. 5.
Tel/Fax: (23) 415 205
Internet: <http://www.refbudaors.hu>
E-mail: gyulekezet@refbudaors.hu

Szerkesztő: Györgyjakab Endre
Felelős kiadó: Petőné Püski Ilona
Tördelés: Homonnay-Beke Enikő